

КНИЖКА ТРЕТА

1930—1931

ГОДИНА XXVI

КЖСА ПРИКАЗКА

Нейде нѣкога, отдавна
Хала страшна се явила,
Кладенци, рѣки изпила
И страната разорила.

А юнацитѣ прочути,
Що се тамъ тогазъ ширили,
За борба се не решили,
Въ миши дупки се изкрили.

Но явилъ се единъ момѣкъ
Неизвестенъ, беденъ, скромненъ
И за чудо, и за споменъ,
Убилъ тоя звѣръъ огроменъ.

И народътъ благодаренъ
Сбралъ товари цѣли злато,
За да надари богато
Това момче тѣй сърдцато.

Но юнакътъ имъ отказалъ,
Мждро си навелъ челото,
Яхналъ коня върхъ седлото
И отишълъ си въ селото.

Елинъ Пелинъ